

Novice.

— **Državni železniške svet.** V novo organizovani državni železniški svet je imenovan za 3 let kot zastopnik e kr. kmetijske družbe kranjske g. ces. svetnik Ivan Murnik, kot zastopnik trgovske in obrtniške zbornice za Kranjsko pa g. ravnatelj Karol Luckmann, za namestnika je odbran državni g. Jos. Kušar.

— **Nadvojvoda Ludovik Viktor** pokroviteljev namestnik rudečega križa v avstro-ogerski monarhiji je v posebnem pismu naznanil društvenemu vodstvu deželnega pomočnega društva za Kranjsko v Ljubljani, da so ga popolnoma zadovoljile priprave in naprave društvene, katere si je ogledal dne 6. aprila t. l. in je izrekel dotičnim osebam svojo najtoplejšo zahvalo in priznanje.

— **Valvazorjev spomenik.** Naučno ministerstvo je odobrilo predloženi osnutek za Valvazorjev spomenik v Ljubljani, kateri je izdelal gosp. Gangl. Ob ednem je ministerstvo našemu dičnemu kiparju naročilo, naj izdelava spomenik. Kakor znano, stal bode spomenik pred deželnim muzejem.

— **Umrl** je dne 1. maja v Ledinah pri Idriji ondotni župni upravitelj g. Ivan Bolta. Pokojnemu duhovniku, ki je bil obče priljubljen, bodi blag spomin!

— **Deželnim okrožnim zdravnikom v Vipavi** je imenovan g. Marjan Szolayski, ki je doslej služboval kot občinski zdravnik na Hrvaškem.

— **V mestno hranilnico ljubljansko** je vložilo meseca aprila 515 strank 205 231 gld., vzdignilo pa 474 strank 211.277 gld. 19 kr.

— **O električni razsvetljavi** se je v splošnem in posameznem že mnogo pisarilo, ker pa je zadeva električne razsvetljave v Ljubljani postala aktualna, je umestno, občinstvo opozoriti na nekatere koristi električne luči. Kakor znano, uporablja se električna luč na dva načina, namreč kot žarna in obločna luč. Žarnice pozvajajo se navadno v svetljivosti 5 do 50 normalnih sveč (jednota luči je Hefner-Alteneck-ova amilsko-acetalna svetilka). Svetloba, katero te žarnice razširjajo! je jako prijetna in za oči povsem neškodljiva, kar se o drugih načinih razsvetljave ne more trditi. Ta razsvetljava približuje se med vsemi do sedaj znanimi najbolj zahtevam, katere moremo staviti glede vzorne razsvetljave, namreč: enakomerno, mirno luč, ki ne povzroča nikacega spridenja ali razgretja zraka, skoraj absolutno varnost glede ognja, kakor tudi pripravno prižiganje svetilk. Vsled žarnic ne more se spriditi zrak ker se v svetilki ne viši gorljivostni proces, marveč le žarenje v popolnoma zaprtej steklenej obli. Z ozirom na to lastnost priporoča se žarna luč v prvi vrsti za stanovanja, bolnišnice, kakor tudi za vse prostore, v katerih se shaja večja množina ljudij, kakor restavracije, kavarne, koncertne dvorane, plese in shode. Pri žarni luči se tudi ne more pripetiti, da bi se v raznih prodajalnicah blago, n. pr. modno blago, obutala, cvetlice, srebrnina, meso, papirnato blago itd. pokvarilo vsled saj, škodljivih plinov ali gorkote, kakor se to pogosto dogaja pri drugih načinih razsvetljave. Žarnica daje v primeri z drugimi razsvetljavami jako malo gorkote. Navaden plinov plamen daje n. pr. 17krat krat več gorkote, kakor električna žarnica iste svetljivosti. Neznatno provzročevanje gorkote žarnic ugaja ne glede na to da ne kvari zraka zlasti v vseh onih prostorih, ker se shajajo ljudje. Posebno prijetna pa je ta lastnost tem, kjer je treba posamezne delavnice dobro razsvetliti in kjer je vsled tega treba luč delavcem kolikor mogoče približati, tako naprimer v tiskarnah, pri razsvetljavi pisalnih, risalnih miz itd. Vsled žarne luči izključena je nadalje vsaka nevarnost glede ognja, ker so žarnice hermetično zaprte. Cel

v slučaju, da se steklena obla razbije, ne more si pripetiti požar ker se ob pristopu zraka v malih trenotkih uniči žareča ogljenica. Zaradi omenjene varnosti glede ognja je žarna luč najboljša razsvetljava za gledališča, tovarne in skladišča, kjer se nahajajo vneumljive tvarine (moka, papir, drva, špirit, bencin itd.), kakor tudi za prodajalnice, v katerih se prodajalnice, v katerih se prodajajo lahko gorljivi predmeti. Največja prednost žarnic je pa izredno priprosto prižiganje in ugaševanje luči, katero se lahko izvrši po pritisku ali vrtenju pretikača, bodisi na svetilki sami, bodisi v poljubni oddaljenosti od nje. To prednost uvaževati je zlasti pri gostilniških sobah, spalnicah kletih, stopniščih, straniščih, sploh vseh prostorih, v katerih je le za malo časa opravka in jih je samo za ta čas treba razsvetliti. Vse te prednosti so tolike važnosti, da jih ne moremo prezreti in vsak, ki si hoče preskrbeti razsvetljavo, jih mora uvaževati, in to tem bolj, ker so inštalacijski stroški v primeri z ugodnostmi električne razsvetljave jako nizki, in sicer nižji, kakor pri drugih načinih razsvetljave. Pripominja se še, da podrobne troškovnika izdeluje brezplačno tvrdka Siemens & Halske in da prejem istih ne provzročuje nikake obveze. Oglasila, oziroma prošnje za troškovnike pošiljati je mestnemu magistratu.

— **Šolske stvari.** Deželni šolski svet je v svoji zadnji seji sklenil razširiti dvorazrednici v Dolenjivasi in v Čermošnjicah v tricazrednici, ustanoviti šolo za silo v Ribniku in dovoliti ustanovitev posebnega šolskega oddelka v Dobropoljah ter uvedbo poldnevnega pouka na jednorazrednici v Podragi.

— **Pevsko društvo »Ljubljana«** blagoslovi slovesno dne 27. junija t. l. svojo novo zastavo

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** so v zadnjih treh tednih poslali: G. Ivan Perdan, trgovec v Ljubljani in založnik vžigalic družbe sv. C. in M. 200 gld. — Gdč. Frančiška Kerš.č iz Trboj 5 gld. mesto venca na krsto svojemu rajnemu očetu. — Slavna posojilnica v Vitanju 10 gl. — Podružnica na Vranskem 30 gld. 10 kr. — Ivan Rafael Letnar nabral v pušico družbe sv. C. in M. v Mengšu 3 gl. 50 kr. — Ženska podružnica v Vel. Laščah 141 gld. — G. Vekoslav Legat v Celovcu poslal v „Miru“ za velikovško šolo letos nabrane darove v znesku 375 gld. 60 kr. — Slavna posojilnica v Črnomlju 10 gld. — G. učitelj Mat. Šmid znesek 7 gld. nabran pri inštalaciji č. g. Fr. Pečnika v Podgorju pri Slov. Gradcu. — Ženska podružnica v Logatcu po blagajničarici gdč. Ivanki Arkovi 37 gld. — G. Svetozar Lech, zasebnik v Mariboru 50 kr. — Gdč. Julija Južna v Št. Juriju ob Taboru iz nabiralnika v gostilni pri pošti 4 gld. 30 kr. — Slavno uredništvo „Slov. Naroda“ po g. Jos. Nolliju zbirko 437 gld. 89 kr. — Č. g. Ivan Sakser, župnik v Hotederšici 2 gld. — Zaročenca iz Trnovega v Ljubljani 2 gld. Slavno upravništvo „Slov. Lista“ 5 gld. — Pristrčna hvala vsem blagim dobrotnikom in nabiralcem darov, zlasti vedno za plemenite svrhe vnetim domoljubkinjam!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Primorske razmere.** Nenormalne primorske razmere, kakoršne morejo pač obstajati le pod namestnikom Rinaldinijem, osvetljuje prav dobro tudi nastopna interpelacija, katero so stavili v državnem zboru poslanci grof Coronini in tovariši. Interpelacija slove: „Prevzvišeni knezonadškof gorški, dr. Alojzij Zorn, je nevarno zbolel, kajti od 1. aprila t. l. njegovo zdravje vzbujaja resne skrbi. V obče pa se govori, da je vzrok tej bolezni dolg razgovor ces. namestnika Rinaldinija s cerkvenim knezom dne 31. marca t. l., v katerem je ces. namestnik stavil zahteve, ki izvirajo iz njegovega znanega političnega mišljenja, hudega nasprotstva proti Slovanom, napačnih in sovražnih informacij e. kr. uradnikov okr. glavarstva in goriškega župana, ki pa se baje ne strinjajo s čutom pravičnosti cerkvenega kneza. Žalostni dogodki povodom zadnjih državnozbornih volitev, žaljivo in preteče postopanje progresovskih voditeljev v osebnem očevanju s pre-

vzvisehim knezonadškofom in od isti stranke v židovsko-ire-dentskih listih pripravljani strastni napadi, vedne pritožbe in pritiski goriškega župana, ki je Benjamin ces. namestnika, da bi odpravil slovenske propovedi in slovensko petje v goriških cerkvah ter premestil slovenske duhovnike iz mesta, posebno pa to, da je skušal ces. namestnik cerkvenega kneza potegniti v političeni boj, ker ga je takorekoč prisilil, udeleževati se obravnave dež. zbora in na njemu popolnem tujem polju za jedno ali drugo stranko, ki so pobijati ter sta jednako močni, za Slovence ali Italijane glasovati, bojda na korist državi in deželi, v istini pa za ces. namestnika, katerega stališče je bilo vsled daljše nesklepčnosti dež. zbora omajano, vreči svojo odločilno besedo na tehtnico — vse to je povzročilo bolezen cerkvenega kneza. Verno katoliško prebivalstvo dežele je jako vznemirjeno in užaljeno vsled težke bolezni svojega dobrega in visokospoštovanega višjega duh. pastirja, razburjeno proti onim, ki so krivi te nesreče, ter zahteva pojasnila in zadoščenja, to tembolj, ker se cerkvenosovražna politika c. kr. namestnika in namere od njega jako podpiranega tržaškega mestnega zastopa že zahtevale žrtev v osebi preč. škofa Glavine v Trstu. Podpisani, ki vidijo v tek žalostnih dogodkih znamenje onega vladnega zistema na Primorskem, ki bode zahteval še marsikatero žrtev in celo najslabše posledice za najvišjo dinastijo, deželo in državo, vprašajo torej nj. prevzvišenost g. ministerskega predsednika: 1. Ali so nj. prevzvišenosti znani dogodki, katerih žrtev je prevzvišeni knezonadškof goriški? 2. Ali hoče nj. prevzvišenost pozvati na odgovor one, ki so računajoč na dobroto in pohlevnost goriškega cerkvenega kneza s svojim kaznjivim postopanjem povzročili njegovo bolezen. 3. Ali hoče nj. prevzvišenost cerkveni politiki na Primorskem dati tak pravec, da bode Kristusova cerkev uživale sebi zajamčene pravice, ter v tem smislu temeljito izpremeniti sedanji nezdravi in nestečni politični zistem, ki pospešuje le državi sovražne težnje?

— **Jezikovno vprašanje v Trstu.** Minoli teden se je vršila pri državnem sodišču na Dunaju razprava o pritožbi gosp. prof. Matka Mandiča zoper mestni magistrat tržaški, radi kršenja v ustavnih zakonih zjamčenega prava do rabe narodnega jezika. Mestni magistrat ni hotel vzeti na znanje neke uloge prof. Matka Mandiča, ampak jo je vrnil uložitelju z opombo, naj se v občevanji z mestnim magistratom poslužuje italijanskega jezika, ki je uradni in poslovni jezik te oblasti. Zastopnik pritožbe je bil dr. Lenoč, zastopnik magistrata pa dr. Millanich. Državno sodišče je naslednje razsodilo: Po odloku municipalne delegacije tržaške se je kršil zakon, ker je slovenski jezik pripoznan deželni jezikom in ker mora to pripoznanje državno biti merodavno za občino, ker ne sme razširjati svoje avtonomije na to polje. Po prava do samodoločbe zakonitega jezika se ne smejo rušiti državni temeljni zakoni. — Slavni magistrat tržaški je torej prav korenito pogorel, vendar pa ni pričakovati, da bi se poboljšal in potem naj se blamira še tolikrat. Njemu pač avstrijski zakoni niso merodajni.

— **Novačenje v Gorici.** „Primorec“ piše: Dne 26. aprila se je imelo vršiti novačenje (vojaški nabor) za županije Solkan, Grgar, Trnovo, Čepovan itd. Vsi mladeniči so bili poklicani na nabor v Catinelijevo vojašnico v Podturnu; toda c. kr. okr. glavarstvo je odredilo kar čez noč, naj se vrši nabor na Goriščeku (predmestje) pri Vaneku, dasi so župani zagotovili popoln red po mestu. Ob določeni uri so prišli vsi fantje omenjenih županij od Solkana po cesti v Gorico z dvema zastavama na čelu, narodno in cesarsko. Fantov in njih spremljevalcev je bilo okoli 1000 oseb. Ko so prišli na Gorišček, so jih sprejeli orožniki z nastavljenimi bodali in policaji in to na povelje dvornega svetnika viteza Božiča; z bodali so jim kazali pot k vojaškemu naboru v — Vanekove prostore. Toda vsi kakor en mož so izjavili, da pojdejo k naboru le tjakaj, kamor so povabljeni, to pa skozi mesto, kakor vedno. Ker se

jim ni izpolnila ta želja, obrnili so hrbet in cela množica je udarila po cesti proti Solkanu med petjem: „Pa pri nas je korajža, pri vas je pa ni!“ Zaman je bilo vse nagovarjanje gospodov na glavarstvu, zaman se je peljal komisar Prinzig v Solkan za njimi; ni mogel doseči, da bi došli na nabor v Vanekove prostore. Polkovnik sam je bil zelo nejevoljen, da je bilo ukazano vojakom, natakniti bodala in rabiti jih proti mladeničem, za kar tudi po njegovem mnenju ni bilo nikakega razloga; ukazal je bodala sneti in vtakniti v nožnice — a o vsem tem je napisala komisija zapisnik. To so gola dejstva! Dostavljamo še, da zadaj v varstvu bajonetov je goriška druhal žvižgala in razsajala, ko so se prikazale zastave. Nikomur se ni zgodilo nič žalega; jeden Slovenec pa, ki je vskliknil: „M... a ai gurizans“, bo kaznovan. Kaj poreko goriški krčmarji? No, zato so pa v Solkanu prejeli krčmarji nad 1000 gld. več; zdaj goriški Lahoni lahko opuste Solkan, ker sami so že nadomestili vso zgubo za par let! — Komentar naj si napravil vsakdo sam.

— **Učni tečaj za pletenje slame.** C. kr. dež. vlada je po nasvetu trgovske in obrtniške zbornice dovolila, da bo od 6. do 31. maja t. l. v Domžalah drugi tečaj za pletenje slame. Poduka se smejo udeležiti učenke iz vseh občin katere so se od 19. oktobra 1896 do 5. maja 1897 učile pletenje slame. Od meseca junija do septembra bode učitelj Matija Oberwalder podučeval o pridelovanji in beljenji slame, potem o setvi pšenice in odbiranji (sortiranji) slame. Meseca oktobra 1897. l. se bode pa zopet začelo s podukom o pletenji slame.

— **Občinske volitve ljubljanske.** Tudi v prvem razredu je prodrla narodna stranka z vsemi svojimi peterimi kandidati. Od 571 volilcev jih je prišlo na volišče 391. Kandidatje narodne stranke so dobili od 253 do 239 glasov, kandidata nemške stranke pa 154 oziroma 152 glasov. Z izidom občinskih volitev mora narodna stranka prav zadovoljna biti, ne pa tako Nemci oziroma nemškutarji, ki so povsod propali.

— **Umrli** je dne 1. maja v Brnu naš rojak operni pevec Jos. K. Tertnik še le 30 let star. Komaj je pričel uživati sadove svojega truda, že ga je prehitela smrt. Blag mu bodi spomin!

— **Pri streljanji s topiči** je ponesrečil dne 23. m. m. kovač Jakob Praprotnik v Kropi. Ko je topič nabil se je ta razletel in Praprotnik je dobil take poškodbe na obrazu, da so ga morali prepeljati v deželno dolnico v Ljubljani.

— **Povodenj.** Vsled velikega dežja dne 2. maja so v Tuhinjski dolini narasli potoki in preplavili njive in travnike ter raztrgali pota. Škoda je precejšnja.

— **Nesreča na dolenjski železnici.** Dne 26. aprila vozil se je neki Bločan iz Ribnice. Pri Retjah kjer prekine deželno cesto železnica je v trenutku, ko je šel voz preko prehoda, pridrdral vlak. Ta je zgrabil voz ga vrgel v edno stran in zdobil, voznika pa je zagnalo v skalovje. Zlomil se je roko in se je sploh znatno poškodoval. Sreča je bila, da ni bilo večje nesreče. Železniška uprava bo pač morala poskrbeti, da vsaj na takih prehodih ki so na ovinskih, napravi zapore.

— **Napad.** Dne 28. aprila ob 1. uri po noči, ko je žandamerijski stražmester Jurij Kolman zapustil Veverjevo gostilnico v Lukovici v brdskem okraju, napal ga je lovski čuvaj Jož. Premk iz Brda in ga udaril s tako silo z nekim orodjem po glavi, da se je ta nezavesten zgrudil na tla. Potem je Premk potegnil Kolmanu sabljo in ga strašno obdeloval z njo. Kolman je težko ranjen. Vzrok napadu je, da je Kolman Premkovega očeta naznanil službeno zaradi nekkih prestopkov.

— **Nesreča.** Dne 26. aprila je 65letni kajzar Peter Ferkat iz Rakolika pri Postojini prenočeval na nekkih svislah v Orehku. Vsled lastne neprevidnosti je v 1½ metra nižje pod svislami se nahajajočo shrambo za vozove tako nesrečno pal, da se je ubil.

— Utonil je dne 27. aprila 53letni kovač Lovro Logar v Železnikih. Šel se je v Sovro umivat. Pa prijela ga je božjast in vrgla v vodo, kjer je utonil. Čez eno uro je šel sin očeta iskat, a ga je našel utopljenega.

— Velik požar v Parizu. Dne 4. maja popoldne je nastal v Parizu velik požar, pri katerem je zgorelo tudi mnogo oseb. Aristokratske dame imajo navado, da prirejajo vsako leto na korist siromakom dobrodelne bazarje. Prirejajo jih v posebnem, nalašč v ta namen zgrajenem poslopju v ulici San Gouyon. To poslopje je popolnoma leseno. Dne 4. maja se je v njega prostorih zbralo blizu 2000 oseb, kar je začelo goreti. Vse poslopje je bilo hipoma v plamenu. Ljudje so hoteli bežati, pehali in trli so se proti izhodom. Ker se je požar zelo hitro razširil je mnogo oseb ostalo v poslopju in ponesrečilo. Gasilci so bili sicer hitro na lici nesreče, a rešiti niso mogli ničesar. Poslopje je zgorelo do tal. V Parizu so vsled tega požara močno razburjeni. Doslej je dognano, da je zgorelo 115 oseb, 185 oseb je nevarno ranjenih. Mej mrliča je mnogo redovnic, katere so poslovale kot prodajalke v bazaru. Trupla so tako sežgana, da jih ni moč spoznati. Pri neki zgoreli dami se je dobila denarnica, v kateri je bilo 50.000 frankov popolnoma nepoškodovanih. Bazar je dajal vsako leto po 600.000 frankov čistega dobička, kateri se je razdelil mej 22 dobrodelnih zavodov. Pogreša se tudi vojvodinja d'Alençon, najmlajši sestra avstrijske cesarice, katera se je pred požarom v bazaru. Po novjših poročilih so jo našli mrtvo.

— Velika riba. Srbski ribiči ujeli se v Donavi pri Orsovi velikansko beljugo, ki je merila $2\frac{2}{3}$ metra na dolgo in 90 cm na široko. Tehtala je 280 kilogramov in je imela v sebi 38 kilogramov kavijare. Velikanska riba, ki je vrgla 680 gld., prodala se je v Budapešti. Rib ki so tehtale od 80 do 100 kg. so ribiči več vjeli zadnji čas.

— Smrtno obsodbo na vešalih so izvršili dne 30. aprila v Liberecu na Češkem nad 26letnim roparskim morilcem Bernard Krusche jem iz Machendorfa. Šel je ves potrt pod vešala. Zadnje njegove besede so bile: Dobro se imejte vsi, jaz rad umrjem. Veselja nisem imel v svojem življenju nobenega. Krusche je bil že enkrat zaradi roparskega umora obsojen na šest let ječe. Dne 5. decembra 1896. je pa na grozen način oropal in ubil 60letno trgovko Ernesto Emmle v Citavi, vsled česar je bil v smrt na vešala obsojen.

— Svojevoljno umrl od gladu. Dne 27. aprila so našli v temnem kotu na koru frančiškanske cerkve v Waitzenu na Ogerskem na kupu slame ležeče truplo priletnega možkega. Hipoma je bil ves samostan po koncu in takoj je prihitela sodna komisija. Mrliča je bilo strašno videti. Zdravniki so konstatovali, da je moral biti mož že par tednov mrtev in da je umrl vsled pomankanja hrane. In res so opazili nad ležiščem na steni zapisano: „Dne 8. marca. Kolikor križcev bode tu zaznamovanih, toliko dnij sem jaz trpel lakoto in žejo. Vse moje življenje ni bilo drugo, nego stradanje, torej bodi isto i smrt. V desetih dneh bo dovršeno.“ Pod temi besedami je bilo devet križcev, iz česar bi se dalo sklepati, da se je nesrečnež mučil 9 dnij, predno ga je rešila smrt; toda bržkone je trajala muka dalje časa, a samomorilec že ni imel več moči, da bi zaznameval križec. V pokojniku so spoznali nekega fratra, znanega pod pridevkom „pater Martin“, ki je bil pred par leti živel v istem samostanu. Bil je v svoji mladosti trgovec, toda propadel je in vstopil kakor lajik v samostan frančiškanov. Od tam se je preselil k minoritom. Izstopivši iz samostana se je mudil v Budimpešti, služil si svoj kruh kakor postrešček ali težak. Toda njegove moči niso bile za taka opravila. Prišel je torej skrivaj v Waitzen, se utihotapil na kor frančiškanske cerkve, kjer si je napravil ležišče in z redko energijo pričakoval in dočakal smrt. Od 8. marca, to je dneva napisa in pa do dneva, ko so prav po naključju naleteli na mrliča, minolo je 48 dnij.

— Potres. Na otoku Guadaloupe se je v petek primeril strašen potres. Mesto Pointe à Pitre je skoro popolnoma porušeno. Samo v tem mestu je bilo ubitih 40 oseb, v drugih krajih pa mnogo več. Škoda je velikanska. Tudi na drugih zapadno-indijskih otokih je potres naredil znatno škodo.

— Kitajska uljudnost. Če se dva kitajca razgovarjata, zahteva „kitajska“ uljudnost, da eden drugega obsipata z najlepšimi frazami in se povzdigujeta v nebo, v tem, ko samese sebe in vse, kar je njiju, gazita v blato. Vsakdanji kitajski pozdrav in pogovor bi se torej pričel tako-le nekako: „Katero je Vašega Visokorodja prečastito ime?“ — „Moj ničvredni pridevek je Man Li“ — „Kje se vzdiguje Vaša krasna palača?“ — „Moj razdrti pasji hlev stoji v Suhongu“. — „Koliko krepkih, cvetočih otrok imate?“ — „Imam 5 zaničnih, grintovih mehov, — „Kako je kaj zdravje Vaše preblage, plemenite soproge?“ — „Moja stara, grda pošast skoro razpoči od predebelega zdravja“. — No to zaničevanje vsega svojega je pa že malo prekosmato.

Število slušateljev na avstrijskih vseučiliščih. V zimskem semestru 1896/97 bilo je na avstrijskih vseučiliščih slušateljev: Dunaj 6104, Gradec 1667, Praga nemško vseučilišče 1391, češko vseučilišče 2787, Inomost 1004, Lvov 1556, Krakovo 1296, Černovice 391. Bogoslovcev je bilo vseh 1189, juristov 8078, medicincev 4728, filozofov 2201, vseh slušateljev skupaj 16 196



V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtičnih preparatov

**A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.**

Preskušen in potrjen od zdravstvenih
oblastev. (17)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne boleti in želodečni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvidka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“.** Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vrednejo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 2 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnem povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.